

Barem drept administrativ 3.02

1. a) Potrivit art. 136 alin. (3) din Constituție, plajele constituie obiect exclusiv al proprietății publice, iar pentru folosința acestora de către diverși operatori economici (hoteluri) trebuie încheiate anumite contracte de închiriere, concesiune, etc. Așadar, plaja ar putea ajunge în domeniul privat al Municipiului București numai prin modificarea Constituției (în sensul că plajele nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice **(0.30)**), caz în care, trecerea în domeniul privat al municipiului este posibilă fie în condițiile art. 361 C.adm. corob. cu art. 358 C.adm. (*a se vedea pct b) (i) de mai jos* – plaja trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, iar ulterior din domeniul privat al statului în domeniul privat al municipiului), fie în condițiile art. 292 C.adm. corob. cu art. 361 C.adm. (*a se vedea pct b) (ii) de mai jos* – plaja trece din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului, iar ulterior din domeniul public al municipiului în domeniul privat al acestuia)

b) Potrivit pct. 30 din Anexa nr. 2 la Codul administrativ, clădirea în care își desfășoară activitatea Parlamentul aparține, ca regulă, domeniului public al Statului. **(0.10)**

Pentru a ajunge în domeniul privat al Municipiului există două posibilități:

(i) cea în care s-ar pierde interesul public național pentru care aceasta este folosită, și clădirea ar fi trecută, prin hotărâre de Guvern, în domeniul privat al Statului (art. 361 C. admin), iar mai apoi, tot prin hotărâre de Guvern, la cererea Consiliului General al Municipiului București, în domeniul privat al Municipiului (art. 358 C. admin) **(0.30)**

(ii) cea în care din domeniul public al Statului ar trece în domeniul public al Municipiului (art. 292 C.admin), iar apoi ar fi declassat și trecut în domeniul privat al Municipiului (art. 361 C. admin), dacă interesul public dispare. **(0.30)**

2. a) Este un contencios subiectiv, primarul își apără interesul său propriu, personal (aceea de a continua mandatul), și nu un interes general. **(0.20)**

b) Raportat la termenul foarte scurt de 10 zile pentru formularea acțiunii, procedura este una urgentă astfel că eventuale pretenții de despăgubiri (care de regulă presupun o probațiune complexă) sunt incompatibile cu o asemenea procedură. Așadar, procedura prezintă mai degrabă caracteristicile unui contencios în anulare. Despăgubirile pot fi solicitate pe cale separată în temeiul art. 19 LCA (pagube materiale nu se produc de vreme ce încetarea mandatului are loc doar la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești - art. 160. (6) C.adm. **(0.30)**

Având în vedere că mandatul încetează doar la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești operează o suspendare implicită a ordinului prefectului – art. 160 alin. (6) LCA. **(0.20)**

Acțiunea nu intră sub incidența art. 5 alin. (2) LCA, nu este o altă procedură judiciară, ci este o procedură specială de contencios administrativ – se judecă tot de către instanța de contencios administrativ, dar după anumite reguli procedurale derogatorii de la procedura generală – termen mai scurt, lipsa obligativității procedurii prealabile, lipsa unei căi de atac. **(0.30)**

3. Asemănare:

fiind drepturi asupra proprietății publice, toate au caracter precar, putând fi revocate pentru interes public **(0.15)** Tocmai acest caracter precar le diferențiază de dezmembrămintele specifice proprietății private – care, deși sunt supuse unor anumite termene, nu sunt caracterizate de aceeași precaritate (nu pot fi desființate în interes public) **(0.10)**

Deosebiri:

(a) dreptul de administrare se constituie prin HG/HCJ/HCL – art. 867 Cod civil (deci prin **act administrativ unilateral**), în vreme ce dreptul de concesiune, la fel ca dreptul de închiriere se constituie în temeiul unui **contract administrativ** – art. 303 C. admin și art. 332 C. admin; **(0.25)**

(b) administrarea și concesiunea sunt drepturi reale (art. 866 C.civ.), închirierea e drept personal; **(0.25)**

(c) titular al dreptului de administrare poate fi doar o regie autonomă/o autoritate a administrației publice centrale sau locale/ o instituție publică (art. 868 C. civ.), în timp ce titular al dreptului de concesiune/folosință în temeiul contractului de închiriere poate fi orice persoană fizică/juridică; **(0.25)**

4. a) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prin care domnul Verde a fost sancționat pentru ruperea de flori din Parcul Central al Municipiului Cluj-Napoca – în materie contravențională, OG nr. 2/2001 prevede o altă procedură judiciară, procesul-verbal se atacă în primă instanță la Judecătoria, secția civilă;**(0.25)**

b) Hotărârea Consiliului local al Municipiului Cluj-Napoca prin care se stabilește cuantumul burselor acordate elevilor din clasele 1-12 pentru anul 2024 – este act normativ, potrivit art. 4 alin. (4) LCA actele administrative nu pot forma obiectul excepției de nelegalitate. **(0.25)**

c) un litigiu promovat de Municipiul Cluj-Napoca în calitate de concedent împotriva lui Concesionarul pentru neexecutarea obligației de plată a redevenței; - potrivit art. 330 C. admin. coroborat cu art. 8 alin. (2) LCA, litigiile legate de executarea contractului de concesiune de bunuri revin în competența instanțelor civile**(0.25)**

d) Autorizația de construire nr. 123/2024 emisă în favoarea lui Meseriașul pentru edificarea unui gard, ulterior edificării acestuia. **(0.25)**

5. a) declasarea bunului – altfel, bunul este inalienabil **(0.25)**

b) notificarea fostului proprietar privind intenția de înstrăinare a bunului; **(0.25)**

c) manifestarea intenției de cumpărare, de către fostul proprietar, în termen de două luni de la primirea notificării.**(0.25)**

Speță

Ipoteza I

a) Contract de achiziție publică de servicii - în temeiul contractului, autoritatea contractantă (Administrația Prezidențială) achiziționează serviciile de transport în schimbul unui preț. **(0.75)**

b) Este un litigiu având ca obiect o problemă legată de neexecutarea unui contract de achiziție publică, legea aplicabilă fiind Legea nr. 101/2016. Raportat la art. 53 alin. (1[^]1) din Legea nr. 101/2016, instanța competentă este tribunalul în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția în care își are sediul social/domiciliul reclamantul, secția de contencios administrativ și fiscal - Tribunalul București. **(0.5)**

c) (i) Fiind vorba de un litigiu legat de neexecutarea unui contract de achiziție publică, potrivit art. 53 alin. (7) coroborat cu art. 53 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, nu este necesară formularea plângerii prealabile. Prin urmare acțiunea este admisibilă și este formulată în termen (termenul de 3 ani pentru solicitarea despăgubirilor prevăzut de art. 53 alin. (8) din Legea nr. 101/2016) **(0.5)**. **(ii)** Pe fondul acțiunii, aceasta ar trebui respinsă față de prevederea contractuală de la art. 20. În speță nu este vorba de o neexecutare culpabilă care să dea naștere dreptului la despăgubiri. **(0.5)**

Ipoteza a II-a

a) Pe primul petit, nu trebuie să formuleze procedură prealabilă, în primul rând raportat la procedura specială (Legea nr. 544/2001) care prevede că se formulează acțiune directă la instanța de contencios („plângere”). Legea nr. 544/2001 prevede o procedură specială de contencios administrativ **(0.30)**. Oricum, fiind un refuz nejustificat, plângerea prealabilă nu este obligatorie nici raportat la art. 7 alin. (5) coroborat cu art. 2 alin. (2) LCA **(0.20)**. Pentru al doilea petit, fiind o pretenție exprimată față de autoritate, reclamanta trebuie înainte să se adreseze instanței să formuleze o cerere prealabilă autorității competente (în speță, Administrația Prezidențială). **(0.30)**

b) Pentru primul petit: fiind vorba de un refuz nejustificat, reclamanta trebuie să cheme în judecată autoritatea competentă să îi soluționeze cererea - în cazul de față, Administrația Prezidențială **(0.30)** (răspunsul rămâne același indiferent de ce teorie se aplică (cea potrivit C. admin și C. civ sau cea potrivit jurisprudenței - **0.10**), având în vedere că Administrația Prezidențială este persoana juridică de drept public. Pentru al doilea petit: persoana juridică de drept public, cu patrimoniu, care este Administrația Prezidențială **(0.30)**.

c) Pe primul petit acțiunea ar trebui admisă, pentru că informațiile solicitate sunt informații de interes public, raportat la art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 – „*b) prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezulta din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației*” **(0.10)** și art. 5 alin. (1) lit. e) din aceeași lege – „*Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să comunice din oficiu următoarele informații de interes public: (...) e) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil*” **(0.10)**. Al doilea petit ar trebui însă respins, pentru lipsa calității procesuale active, nu reclamanta fiind persoana prejudiciată, ci Statul Român. **(0.30)**